

Νότιοι Εταίροι

Η Ευρωπαϊκή Πολιτική Γειτονίας (ΕΠΓ) καλύπτει την Αλγερία, την Αίγυπτο, το Ισραήλ, την Ιορδανία, τον Λίβανο, τη Λιβύη, το Μαρόκο, την Παλαιστίνη, τη Συρία και την Τунησία. Συνίσταται σε διμερείς πολιτικές μεταξύ της ΕΕ και των 10 μεμονωμένων χωρών εταίρων, και σε ένα πλαίσιο περιφερειακής συνεργασίας, την Ένωση για τη Μεσόγειο. Το 2011 η ΕΕ ενίσχυσε τη στήριξη του δημοκρατικού μετασχηματισμού στο πλαίσιο της ΕΠΓ, ανταποκρινόμενη στις εξεγέρσεις στην περιοχή της νότιας γειτονίας της. Αναθεώρησε περαιτέρω την ΕΠΓ το 2015.

Νομική βάση

- Άρθρο 8 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.
- Τίτλος V της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση: η «εξωτερική δράση» της ΕΕ.
- Άρθρα 206 έως 207 (εμπόριο) και 216 έως 219 (διεθνείς συμφωνίες) της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ).

Μέσα

Οι συμφωνίες σύνδεσης αποτελούν τη νομική βάση για τις διμερείς σχέσεις της ΕΕ με την Αλγερία, την Αίγυπτο, το Ισραήλ, την Ιορδανία, τον Λίβανο, το Μαρόκο, την Παλαιστινιακή Αρχή και την Τунησία. Η συμφωνία σύνδεσης με τη Συρία, η οποία δρομολογήθηκε πριν από την από πλευράς συριακής κυβέρνησης βίαιη καταστολή των δημόσιων εκδηλώσεων διαμαρτυρίας το 2011, δεν υπεγράφη ποτέ. Οι διαπραγματεύσεις για μια συμφωνία πλαίσιο ΕΕ-Λιβύης αναστάληκαν τον Φεβρουάριο του 2011 και ακόμη δεν έχουν επαναληφθεί.

Στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Γειτονίας, η ΕΕ και οι νότιοι εταίροι της (εκτός από τη Λιβύη και τη Συρία) έχουν υιοθετήσει διμερή σχέδια δράσης, προτεραιότητες εταιρικής σχέσης ή ατζέντες σύνδεσης. Προσδιορίζουν θεματολόγια πολιτικής και οικονομικής μεταρρύθμισης με βραχυπρόθεσμες και μεσοπρόθεσμες προτεραιότητες τριών έως πέντε ετών. Τα σχέδια δράσης ΕΠΓ αντανακλούν τις ανάγκες, τα συμφέροντα και τις ικανότητες της ΕΕ και κάθε εταίρου και στοχεύουν συγκεκριμένα να αναπτύξουν δημοκρατικές κοινωνίες με ισοτιμία και χωρίς αποκλεισμούς, να προωθήσουν την οικονομική ολοκλήρωση και την εκπαίδευση, να αναπτύξουν τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις και τη γεωργία, και να διευκολύνουν τις διασυνοριακές μετακινήσεις των προσώπων.

Τα σχέδια αυτά ως επί το πλείστον χρηματοδοτούνται από τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Γειτονίας (ENI) και άλλα θεματικά μέσα. Επίσης, παρέχεται στήριξη μέσω δανείων από

την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων και την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Ανασυγκρότησης και Ανάπτυξης. Η ΕΕ επιδιώκει επίσης να προωθήσει την πρόσβαση στην αγορά και τη συνεργασία με τους νότιους εταίρους της σε θέματα μετανάστευσης και κινητικότητας. Βρίσκονται σε εξέλιξη διαπραγματεύσεις για σφαιρικές και σε βάθος συμφωνίες ελεύθερων συναλλαγών (DCFTA) με το Μαρόκο και με την Τυνησία. Έχουν συναφθεί εταιρικές σχέσεις κινητικότητας με το Μαρόκο, την Τυνησία και την Ιορδανία, ενώ βρίσκονται σε εξέλιξη οι διαπραγματεύσεις με τον Λίβανο. Ορισμένα έργα υλοποιούνται εντός των πλαισίων αυτών, ιδίως στο πλαίσιο του [μηχανισμού εταιρικής σχέσης για την κινητικότητα](#), που δρομολογήθηκε το 2016. Επιπλέον, οι περιφερειακές και οι διμερείς πρωτοβουλίες για τη μετανάστευση και την κινητικότητα χρηματοδοτούνται από το [Καταπιστευματικό Ταμείο Έκτακτης Ανάγκης της ΕΕ για την Αφρική, τη Βόρεια Αφρική](#), το σκέλος για τη Βόρεια Αφρική, την Αλγερία, την Αίγυπτο, τη Λιβύη, το Μαρόκο και την Τυνησία. Το [Περιφερειακό Καταπιστευματικό Ταμείο της ΕΕ για την αντιμετώπιση της συριακής κρίσης](#), το «Ταμείο Madad», παρέχει στήριξη σε Σύριους πρόσφυγες, εσωτερικά εκτοπισμένα άτομα και τοπικές κοινότητες στον Λίβανο, την Ιορδανία και την Αίγυπτο.

Η Ένωση για τη Μεσόγειο (ΕγΜ), που ξεκίνησε τις εργασίες της το 2008 για να αναζωογονήσει την ευρωμεσογειακή εταιρική σχέση, παρέχει ένα πλαίσιο για την περιφερειακή συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ και 15 χωρών της Μεσογείου, συμπεριλαμβανομένων των 10 νότιων εταίρων.

Τρέχουσα κατάσταση

A. Αλγερία

Ως σημαντικός περιφερειακός παράγοντας και σημαντική χώρα παραγωγής ενέργειας, η Αλγερία είναι σημαντικός εταίρος της ΕΕ στη νότια γειτονία. Το 2005 τέθηκε σε ισχύ συμφωνία σύνδεσης. Η Ευρωπαϊκή Ένωση και η Αλγερία ενέκριναν τις [κοινές προτεραιότητες της εταιρικής τους σχέσης](#) κατά τη σύνοδο του Συμβουλίου Σύνδεσης τον Μάρτιο του 2017. Οι προτεραιότητες της εταιρικής σχέσης θεσπίζουν ένα ανανεωμένο πλαίσιο πολιτικού διαλόγου και ενισχυμένης συνεργασίας, εστιάζοντας στα εξής σημεία: i) διακυβέρνηση και θεμελιώδη δικαιώματα· ii) κοινωνικοοικονομική ανάπτυξη και εμπόριο· iii) ενέργεια, περιβάλλον και κλιματική αλλαγή· iv) διάλογος σε θέματα στρατηγικής και ασφάλειας· και v) ανθρώπινη διάσταση, μετανάστευση και κινητικότητα.

B. Αίγυπτος

Οι σχέσεις μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Αιγύπτου διέπονται από συμφωνία σύνδεσης, που βρίσκεται σε ισχύ από το 2004. Στο πλαίσιο της αναθεωρημένης ΕΠΓ, μια σειρά προτεραιοτήτων της εταιρικής σχέσης ΕΕ-Αιγύπτου εγκρίθηκαν στο Συμβούλιο Σύνδεσης ΕΕ-Αιγύπτου τον Ιούλιο του 2017. Μολονότι όλα τα στοιχεία της συμφωνίας σύνδεσης εξακολουθούν να ισχύουν, οι [προτεραιότητες εταιρικής σχέσης](#) — που καθόρισαν από κοινού η ΕΕ και η Αίγυπτος — αντικαθιστούν το σχέδιο δράσης, και θα διέπουν την εταιρική σχέση από το 2017 έως το 2020. Στο επίκεντρο κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου θα βρίσκονται: i) ο οικονομικός εκσυγχρονισμός, η ενεργειακή βιωσιμότητα και το περιβάλλον· ii) η κοινωνική ανάπτυξη και η κοινωνική

προστασία και iii) η διακυβέρνηση, η ενίσχυση της σταθερότητας και το σύγχρονο δημοκρατικό κράτος.

Γ. Ισραήλ

Οι σχέσεις ΕΕ-Ισραήλ είναι εκτενείς και εδράζονται σε ισχυρές οικονομικές και εμπορικές σχέσεις και τεχνική συνεργασία. Βάσει της συμφωνίας σύνδεσης του 2000, οι σχέσεις αναπτύχθηκαν δυναμικά κατά τα έτη που ακολούθησαν, με ουσιαστική επέκταση σε πολλούς τομείς. Το σχέδιο δράσης ΕΕ-Ισραήλ, που συμφωνήθηκε το 2005, βασίζεται στις κοινές αξίες της δημοκρατίας, του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, του κράτους δικαίου και των θεμελιωδών ελευθεριών, και προωθεί την ένταξη του Ισραήλ στις ευρωπαϊκές πολιτικές και προγράμματα. Το 2009 η ΕΕ αποφάσισε ότι, για να αποκτήσουν οι εν λόγω σχέσεις «προηγμένο καθεστώς», θα έπρεπε να σημειωθεί πρόοδος στην ειρηνευτική διαδικασία της Μέσης Ανατολής (MEPP). Η συνεργασία συνεχίζεται, ωστόσο, στη βάση του [σχεδίου δράσης ΕΠΓ του 2005](#), το οποίο παρατάθηκε έως το 2020.

Δ. Ιορδανία

Η ΕΕ θεωρεί την Ιορδανία σημαντικό εταίρο, ο οποίος ασκεί σταθεροποιητικό ρόλο στη Μέση Ανατολή. Η συμφωνία σύνδεσης ΕΕ-Ιορδανίας, σε ισχύ από τον Μάιο του 2002, παρέχει τη νομική βάση για τη διμερή αυτή σχέση. Το 2012, εγκρίθηκε ένα σχέδιο δράσης ΕΠΓ, ενώ τον Δεκέμβριο του 2016 εγκρίθηκαν νέες [προτεραιότητες της εταιρικής σχέσης ΕΕ-Ιορδανίας](#) και ένα νέο σύμφωνο. Στο πλαίσιο της ΕΠΓ, η Ιορδανία είναι η πρώτη μεσογειακή χώρα εταίρος με την οποία η ΕΕ διεξήγε τεχνικές διαπραγματεύσεις που οδήγησαν σε «προηγμένο καθεστώς». Τον Οκτώβριο του 2014, η ΕΕ και η Ιορδανία δρομολόγησαν εταιρική σχέση κινητικότητας. Χορηγήθηκαν στην Ιορδανία δύο πακέτα μακροοικονομικής χρηματοδοτικής συνδρομής (ΜΧΣ) (ένα το 2013 ύψους 180 εκατομμυρίων ευρώ και ένα τον Δεκέμβριο του 2016 ύψους 200 εκατομμυρίων ευρώ). Η Ιορδανία, η οποία φιλοξενεί πάνω από 655 000 σύρους πρόσφυγες, είναι δικαιούχος του Καταπιστευματικού Ταμείου «Madad», του Περιφερειακού καταπιστευματικού ταμείου της ΕΕ για την αντιμετώπιση της συριακής κρίσης. Στο πλαίσιο της στήριξης της Ιορδανίας από την ΕΕ για την προσφυγική κρίση της Συρίας, το 2016 η ΕΕ και η Ιορδανία τροποποίησαν τη συμφωνία σύνδεσης με σκοπό [τη χαλάρωση των κανόνων καταγωγής](#) που ισχύουν για τους Ιορδανούς εξαγωγείς στο πλαίσιο των εμπορικών τους δραστηριοτήτων με την ΕΕ.

Ε. Λίβανος

Οι σχέσεις βασίζονται στη συμφωνία σύνδεσης ΕΕ-Λιβάνου, που ισχύει από το 2006, καθώς και τις [προτεραιότητες της εταιρικής σχέσης ΕΕ-Λιβάνου](#) και το σύμφωνο που εγκρίθηκαν τον Νοέμβριο του 2016. Το Συμβούλιο Σύνδεσης ΕΕ-Λιβάνου, του Ιουλίου του 2017, συμφώνησε να συνεχίσει τις συζητήσεις για την υπογραφή της εταιρικής σχέσης κινητικότητας. Η ΕΕ στηρίζει την ενότητα, τη σταθερότητα, την ανεξαρτησία, την κυριαρχία και την εδαφική ακεραιότητα του Λιβάνου, ιδίως με δεδομένη την επιδεινούμενη κατάσταση στη γειτονική Συρία. Με πληθυσμό 4,4 εκατομμυρίων κατοίκων, ο Λίβανος φιλοξενεί σήμερα περίπου 1 εκατομμύριο καταγεγραμμένους σύρους πρόσφυγες. Ο Λίβανος είναι δικαιούχος του «Ταμείου Madad».

ΣΤ. Λιβύη

Από την πτώση του καθεστώτος Καντάφι, η Λιβύη έχει διολισθήσει σε εμφύλιο πόλεμο, στο πλαίσιο σύνθετων πολιτικών, εδαφικών, κοινωνικών και φυλετικών διαιρέσεων. Η χώρα είναι επίσης γνωστή ως οδός διαμετακόμισης για την εμπορία ανθρώπων και το λαθρεμπόριο στην περιοχή του Σαχέλ. Στο πλαίσιο αυτό, η ΕΕ επιδιώκει να βοηθήσει τους Λίβυους στην εγκαθίδρυση ενός σταθερού και χωρίς αποκλεισμούς κράτους. Η ΕΕ υποστηρίζει τις διαμεσολαβητικές προσπάθειες του ΟΗΕ να θέσει τέρμα στις εχθροπραξίες και προσεγγίζει διπλωματικά τη Λιβύη και περιφερειακούς φορείς. Η Λιβύη δεν έχει συμφωνία σύνδεσης ή άλλη συμβατική συμφωνία με την ΕΕ, αλλά η χώρα είναι επιλέξιμη για χρηματοδότηση στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Γειτονίας. Από το 2016, το [Καταπιστευματικό Ταμείο Έκτακτης Ανάγκης της ΕΕ για την Αφρική έχει διαθέσει σχεδόν 135 εκατομμύρια ευρώ για την προστασία των μεταναστών στη Λιβύη](#).

Ζ. Μαρόκο

Από τους νότιους εταίρους, το Μαρόκο έχει μία από τις πιο ανεπτυγμένες σχέσεις με την ΕΕ. Από το 2000 βρίσκεται σε ισχύ συμφωνία σύνδεσης, και το 2013 εγκρίθηκε νέο σχέδιο δράσης της ΕΠΓ. Το 2008 χορηγήθηκε «προηγμένο καθεστώς» της ΕΠΓ στη χώρα, το οποίο αντικατοπτρίζει τη φιλοδοξία να ενισχυθεί η συνεργασία ΕΕ-Μαρόκου και να στηριχθούν περαιτέρω οι οικονομικές και πολιτικές μεταρρυθμίσεις. Η εταιρική σχέση κινητικότητας ΕΕ-Μαρόκου ξεκίνησε τον Ιούνιο του 2013. Συνεχίζονται οι διαπραγματεύσεις για τις συμφωνίες [διευκόλυνσης της έκδοσης θεωρήσεων και επανεισδοχής](#), καθώς και για μια σφαιρική και σε βάθος συμφωνία ελεύθερων συναλλαγών (DCFTA). Επιπλέον, το 2014 τέθηκε σε ισχύ μια ανανεωμένη αλιευτική συμφωνία. Σύμφωνα με δύο πρόσφατες αποφάσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η ΕΕ μπορεί να εφαρμόσει τις συμφωνίες της με το Μαρόκο, αλλά οι συμφωνίες αυτές δεν ισχύουν στη Δυτική Σαχάρα.

Η. Παλαιστίνη

Η ΕΕ είναι ο μεγαλύτερος χορηγός χρηματοδοτικής στήριξης της Παλαιστινιακής Αρχής (ΠΑ), με ενδεικτική ετήσια διμερή χρηματοδότηση που ανέρχεται σε 300 εκατομμύρια ευρώ περίπου. Ο συνολικός στόχος της στήριξης της ΕΕ είναι να συμβάλει στην οικοδόμηση των ικανοτήτων ενός μελλοντικού βιώσιμου, ανεξάρτητου και δημοκρατικού παλαιστινιακού κράτους, που θα συνυπάρχει με ειρήνη και ασφάλεια με το Ισραήλ και άλλες γειτονικές χώρες. Η νομική βάση για τις σχέσεις της ΕΕ με την Παλαιστινιακή Αρχή είναι η [ενδιάμεση συμφωνία σύνδεσης για το εμπόριο και τη συνεργασία](#) που συνήφθη το 1997. Το 2013, η ΕΕ και η Παλαιστινιακή Αρχή υπέγραψαν σχέδιο δράσης ΕΠΓ, το οποίο τέθηκε σε ισχύ το 2013. Το ίδιο έτος, η ΕΕ προσέφερε στο Ισραήλ και στο μελλοντικό κράτος της Παλαιστίνης το καθεστώς των «ειδικών προνομιακών εταιρικών σχέσεων», που παρέχει ένα άνευ προηγουμένου πακέτο πολιτικοοικονομικής στήριξης και συνδρομής στον τομέα της ασφάλειας, με αποδέκτες και τα δύο μέρη, στο πλαίσιο μιας συμφωνίας περί τελικού καθεστώτος.

Θ. Συρία

Αφότου η κυβέρνηση της Συρίας άρχισε να καταστέλλει βίαια αντικυβερνητικές διαδηλώσεις τον Μάρτιο του 2011, η ΕΕ έλαβε μια σειρά ολοένα πιο περιοριστικών

μέτρων κατά του συριακού καθεστώτος. Όλα τα διμερή προγράμματα συνεργασίας μεταξύ της ΕΕ και της συριακής κυβέρνησης έχουν ανασταλεί. Η ΕΕ υποστηρίζει τις ειρηνευτικές συνομιλίες χωρίς αποκλεισμούς με στόχο μια πολιτική μετάβαση υπό συριακή ευθύνη. Η ΕΕ είναι ο μεγαλύτερος χορηγός βοήθειας στο πλαίσιο της αντιμετώπισης της συριακής κρίσης, και η ΕΕ και τα κράτη μέλη της [έχουν χορηγήσει συνολικά](#) περισσότερα από 16,9 δισεκατομμύρια ευρώ για ανθρωπιστική, αναπτυξιακή και οικονομική βοήθεια, καθώς και για να στηρίξουν τη σταθεροποίηση. Το [Περιφερειακό καταπιστευματικό ταμείο για την αντιμετώπιση της συριακής κρίσης](#) διαχειρίζεται το μεγαλύτερο μέρος της μη ανθρωπιστικής βοήθειας που παρέχεται στις γειτονικές χώρες υποδοχής προσφύγων από τη Συρία. Μέχρι στιγμής, το ταμείο έχει φθάσει σε συνολικό ποσό ύψους 1,7 δισεκατομμυρίων ευρώ. Το Συμβούλιο ενέκρινε τη [στρατηγική της ΕΕ για τη Συρία](#) στις 3 Απριλίου 2017. Σύμφωνα με τη στρατηγική αυτή, η ΕΕ έχει διοργανώσει τρεις διασκέψεις για τη στήριξη του μέλλοντος της Συρίας και της περιοχής: η πρώτη διάσκεψη διοργανώθηκε τον Απρίλιο του 2017, κατά τη διάρκεια της οποίας η διεθνής κοινότητα υποσχέθηκε να [δεσμεύσει](#) 5,6 δισεκατομμύρια ευρώ για τη «χρηματοδότηση για τη στήριξη δραστηριοτήτων ανθρωπιστικής βοήθειας, ανθεκτικότητας και ανάπτυξης το 2017 στο πλαίσιο της αντιμετώπισης της κρίσης στη Συρία»· η δεύτερη διάσκεψη διοργανώθηκε τον Απρίλιο του 2018 κατά την οποία οι συμμετέχοντες υποσχέθηκαν να [δεσμεύσουν](#) 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ το 2018, και ένα επιπλέον ποσό ύψους 2,7 δισεκατομμυρίων ευρώ για την περίοδο 2019-2020· και η τρίτη στις 12-14 Μαρτίου 2019, με [δεσμεύσεις](#) που ανέρχονται σε 6,2 δισ. ευρώ για το 2019, και πολυετείς δεσμεύσεις που ανέρχονται περίπου σε 2,1 δισ. ευρώ για το 2020 και μετέπειτα. Οι ανθρωπιστικές ανάγκες εξακολουθούν να είναι εξαιρετικά οξείες. Πάνω από 11 εκατ. Σύριοι χρειάζονται ανθρωπιστική βοήθεια και πάνω από 5,6 εκατ. σύριοι πρόσφυγες έχουν εκτοπιστεί από τη χώρα.

I. Τυνησία

Από την επανάσταση του 2011 στην Τυνησία, η ΕΕ έχει παράσχει πολιτική, οικονομική και τεχνική στήριξη για τη δημοκρατική μετάβαση της χώρας. Νομική βάση της διμερούς σχέσης παραμένει η συμφωνία σύνδεσης, η οποία βρίσκεται σε ισχύ από το 1998. Το 2012, λαμβάνοντας υπόψη την πρόοδο που σημειώθηκε, η ΕΕ και η Τυνησία συμφώνησαν να καθιερώσουν μια «προνομιακή εταιρική σχέση» με ένα λεπτομερές [σχέδιο δράσης](#) για το 2013-2017. Τον Ιούλιο του 2018, το Συμβούλιο Σύνδεσης ΕΕ-Τυνησίας ενέκρινε τις βασικές κατευθυντήριες γραμμές της [προνομιακής εταιρικής σχέσης ΕΕ-Τυνησίας για την περίοδο 2018-2020](#). Η Τυνησία και η ΕΕ δρομολόγησαν εταιρική σχέση κινητικότητας, τον Μάρτιο του 2014, η οποία οδήγησε στην έναρξη διαπραγματεύσεων για τη σύναψη συμφωνιών σχετικά με την [απλούστευση της έκδοσης θεωρήσεων και την επανεισδοχή](#). [Οι διαπραγματεύσεις για μια σφαιρική και σε βάθος συμφωνία ελεύθερων συναλλαγών](#) εγκρίθηκαν τον Οκτώβριο του 2015 και βρίσκονται σε εξέλιξη. Μεταξύ 2011 και 2016, η συνδρομή της ΕΕ προς την Τυνησία ανήλθε σε 2 δισεκατομμύρια ευρώ (1,2 δισεκατομμύρια ευρώ σε επιχορηγήσεις και 800 εκατομμύρια ευρώ σε μακροοικονομική χρηματοδοτική συνδρομή). Η ΕΕ έχει δεσμευτεί να αυξήσει την ετήσια χρηματοδοτική συνδρομή της υπό μορφή επιχορηγήσεων σε 300 εκατομμύρια ευρώ για το 2017 και να διατηρήσει σταθερό το επίπεδο χρηματοδότησης για την περίοδο μέχρι το 2020. Η συναινετική έγκριση του νέου Συντάγματος στην Τυνησία, τον Ιανουάριο του 2014, και η επιτυχής διοργάνωση

βουλευτικών και προεδρικών εκλογών, τον Οκτώβριο-Δεκέμβριο του 2014, καθώς και οι πολυαναμενόμενες δημοτικές εκλογές που ακολούθησαν τον Μάιο του 2018, αποτέλεσαν ένα σημαντικό βήμα προς τα εμπρός για τη δημοκρατική μετάβαση της χώρας.

Ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Το Κοινοβούλιο συμμετέχει πλήρως στην Ευρωπαϊκή Πολιτική Γειτονίας (ΕΠΓ). Μέσω της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων, παρακολουθεί την εφαρμογή της ΕΠΓ, ιδίως όσον αφορά τις ετήσιες εκθέσεις προόδου της ΕΠΓ και τις αναθεωρήσεις της ΕΠΓ. Η Επιτροπή παρακολουθεί την πολιτική κατάσταση στις χώρες εταίρους μέσω τακτικών ανταλλαγών απόψεων με υψηλά ιστάμενα κυβερνητικά στελέχη, εμπειρογνώμονες και φορείς της κοινωνίας των πολιτών. Οι δημοσιονομικές εξουσίες που διαθέτει επιτρέπουν στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να ασκεί άμεση επιρροή όσον αφορά τα ποσά που διατίθενται στον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Γειτονίας. Για τη σύναψη όλων των συμφωνιών σύνδεσης με τους νότιους εταίρους της ΕΠΓ απαιτείται η σύμφωνη γνώμη του Κοινοβουλίου. Το Κοινοβούλιο πρέπει επίσης να συναινέσει για οποιαδήποτε νέα εμπορική συμφωνία, όπως οι μελλοντικές σφαιρικές και σε βάθος συμφωνίες ελεύθερων συναλλαγών με το Μαρόκο και με την Τυνησία.

Οι τακτικές διμερείς σχέσεις με τα κοινοβούλια των νότιων χωρών εταίρων διατηρούνται μέσω των [μόνιμων αντιπροσωπειών](#). Ως εκ τούτου, οι σχέσεις με το κοινοβούλιο του Μαρόκου αναβαθμίστηκαν με τη δημιουργία μικτής κοινοβουλευτικής επιτροπής (JPC) το 2010. Μικτή κοινοβουλευτική επιτροπή δημιουργήθηκε επίσης με την Τυνησία το 2016 και με την Αλγερία το 2018. Οι κοινοβουλευτικές σχέσεις με τη Συρία έχουν ανασταλεί λόγω του εμφύλιου πολέμου, ενώ τις διακοινοβουλευτικές σχέσεις εμποδίζει, επίσης, το ισχύον πλαίσιο στη Λιβύη. Σε περιφερειακό επίπεδο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συμμετέχει στην Κοινοβουλευτική Συνέλευση της Ένωσης για τη Μεσόγειο (ΕγΜ), η οποία ετησίως πραγματοποιεί μία σύνοδο ολομέλειας και αρκετές συνεδριάσεις επιτροπών. Η τελευταία συνεδρίαση της ολομέλειας πραγματοποιήθηκε στο [Στρασβούργο στις 13 και 14 Φεβρουαρίου 2019](#), όπου το Κοινοβούλιο παρέδωσε την προεδρία στη Μεγάλη Εθνοσυνέλευση της Τουρκίας. Το Κοινοβούλιο έχει συμμετάσχει σε αρκετές αποστολές της ΕΕ για την παρακολούθηση εκλογών στις χώρες εταίρους του Νότου, πιο πρόσφατα δε στον Λίβανο (γενικές εκλογές) και στην Τυνησία (δημοτικές εκλογές). Παρέχει επίσης βοήθεια στο Μαρόκο και την Τυνησία, δύο χώρες προτεραιότητας στο πλαίσιο του προγράμματος του Κοινοβουλίου για τη στήριξη της δημοκρατίας.

María Álvarez López
04/2019

